

RETTENS KENDELSE (Tredje Afdeling)
9. juli 2002 *

I sag T-312/01,

Jungbunzlauer AG, Basel (Schweiz), ved avocats R. Bechtold og M. Karl,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved W. Mölls og A. Whelan, som
befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

* Processprog: tysk.

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2001) 2931 endelig udg. af 2. oktober 2001 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/E-1/36.756 — Natriumgluconat) eller, subsidiært, nedsættelse af den bøde, sagsøgeren blev pålagt ved denne beslutnings artikel 3,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Jaeger, og dommerne K. Lenaerts og J. Azizi,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 13. december 2001 har Jungbunzlauer AG (herefter »sagsøgeren«) nedlagt påstand om annullation af

Kommissionens beslutning K(2001) 2931 endelig udg. af 2. oktober 2001 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/E-1/36.756 — Natriumgluconat, herefter »den anfægtede beslutning«) eller, subsidiært, nedsættelse af den bøde, sagsøgeren blev pålagt ved artikel 3 i den anfægtede beslutning.

- 2 Ved beslutning af 19. marts 2002 tilbagekaldte Kommissionen den anfægtede beslutning, i det omfang den havde været rettet til sagsøgeren. Kommissionen begrundede tilbagekaldelsen med, at den anfægtede beslutning var behæftet med en materiel fejl, der berørte den del af begrundelsen, der vedrørte fastlæggelsen af, hvem der var adressat for beslutningen.
- 3 Den 21. marts 2002 nedlagde Kommissionen en påstand om, at det var uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i sagen. Ved skrivelse af 22. marts 2002 afgav Kommissionen supplerende bemærkninger, der vedrørte afgørelsen om sagens omkostninger, idet det blev præciseret, at den havde tilbagekaldt den anfægtede beslutning, i det omfang den ved en fejl havde været rettet til sagsøgeren og ikke til selskabet Jungbunzlauer Ladenburg GmbH.
- 4 Ved skrivelser af 9., 12. og 17. april 2002 har sagsøgeren afgivet sine bemærkninger hertil, idet det blev anført, at den af selskabet anlagte sag var blevet uden genstand.
- 5 I lyset af det anførte fastslår Retten, at sagen ikke længere har nogen genstand, og at det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i sagen.

Sagens omkostninger

- 6 I sin påstand om, at det er uforholdende at træffe afgørelse i sagen, har Kommissionen i det væsentlige anmodet Retten om i forbindelse med afgørelsen om sagens omkostninger at tage hensyn til, at den fejl, som Kommissionen begik med hensyn til fastlæggelsen af, hvem der var adressat for den anfægtede beslutning, skyldtes sagsøgerens adfærd i løbet af den administrative procedure, der førte til vedtagelsen af denne beslutning.

- 7 Kommissionen har således anført, at denne åbenbare fejl allerede fremgik af den meddelelse af klagepunkter, den fremsendte til sagsøgeren den 18. maj 2000. Ifølge Kommissionen henledte sagsøgeren ikke i rette tid tjenestegrenenes opmærksomhed på denne fejl. Kommissionen har anerkendt, at sagsøgeren i løbet af den administrative procedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede beslutning, informerede den om ejerforholdene inden for den koncern, som selskabet tilhører. Sagsøgeren søgte imidlertid ifølge Kommissionen med den argumentation, der blev fremført i denne sammenhæng, med urette at give det indtryk, at selskabet var et moderselskab for Jungbunzlauer Ladenburg GmbH, skønt dette og det sagsøgende selskab tilhørte den samme koncern, som var kontrolleret af selskabet Jungbunzlauer Holding AG.

- 8 Sagsøgeren har bestridt rigtigheden af denne argumentation.

- 9 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 6, er Retten frit stillet i sin afgørelse om sagens omkostninger, såfremt det er uforholdende at træffe afgørelse om sagens genstand.

- 10 Der er i den foreliggende sag, i modsætning til det, Kommissionen i det væsentlige har søgt at påvise, ikke noget i sagens akter, der gør det muligt at konkludere, at sagsøgeren med den argumentation, der blev fremført under den administrative procedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede beslutning, skulle have vildledt Kommissionen til at begå en fejl med hensyn til fastlæggelsen af, hvem der var rette adressat for de af Kommissionen formulerede klagepunkter.
- 11 Derimod fremgår det, som sagsøgeren har med rette har understreget, af sagen, at sagsøgeren ved fire lejligheder (jf. stævningens bilag 9, 14, 15 og 17) og på en særlig klar måde i en skrivelse, der blev fremsendt til Kommissionen den 11. april 2001 (stævningens bilag 15), henledte Kommissionens opmærksomhed på det forhold, at Kommissionens klagepunkter ikke skulle rettes til sagsøgeren, men til Jungbunzlauer Ladenburg GmbH, og at sagsøgeren under alle omstændigheder ikke var moderselskab til Jungbunzlauer Ladenburg GmbH, men et selskab, der tilhørte samme koncern, og som blev kontrolleret af et fælles moderselskab, nemlig Jungbunzlauer Holding AG.
- 12 Derfor kan den åbenbare fejl, som Kommissionen begik i den anfægtede beslutning, ikke bebrejdes sagsøgeren.
- 13 I en sådan situation findes det berettiget, at Kommissionen betaler sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser
kender

RET TEN (Tredje Afdeling)

for ret:

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 9. juli 2002.

H. Jung
Justitssekretær

M. Jaeger
Afdelingsformand